ſanna," ütles herra. „Astu kohhe ſelle ausa mehhe ette, ja pallu temma käest ärdaste andeks." Kui ſe wägaiſe tehtud, küſſis herra, mis asja pärraſt mees olli tulnud? Tahtſin agga, wastas tallopoeg, neid kallo teile tua, mis püüdſin praego teie õnne peäle.

Kui lounal sõmaaial kalla roa kord sai, käskis herra omma poega laualt ärraminna, ja ütles temmale: need kallad haiſewad wissiste pahhaste ſinno meleſt.

Se agga, mis Kalendri luggejad ſeſt lühhieksſeſt juttustamisſeſt saaksid ennestele tähhele panna, ſe on, et ausad tallopoiad ka ſeſt poleſt ennestele mõnnuſat järge walmistawad, et ennamiste auustud sawad omma üllematte käest, ja sedda sünnib siis ka Jummala armo tasſumiseks arwata.

Keisri kroni = pannemisse päwal.

Wiſil: Rõmusta mo hing ning jätta ꝛc.

Ehk: Tulle risti innimenne ꝛc.

Wõtkem tänna õnne nouda
Süddameſt ſell' rigile.
Teine teiſel' wasto jouda
Rõõmſalt kita keigile,
Mis meil Jummal teinud head,
Et ta meie rigi = 'Peat
Kroniga on ehhitanud
Rahwa kaitsjaks on üllendanud.

Tehkem ühhemelikkult
Ueks omma tootuſt:
Ellada keik sõbralikkult,
'Pidada keik armastuſt,

Eesti-ma rahwa Kalender 1851, lk. 30